

SVETI MIKLAVŽ V GORICI

(Zora Piščanec)

Osebe: Serafinček, Kodrolašček, Celestinček, Kerubinček, Rogatec, Krišplin, Paglavček, angeli, hudički
(glasba, slovesne nebeške melodije; sveti Peter spi, angelček Serafinček ga gleda)

SERAFINČEK: Ubogi sveti Peter! Skrbi so ga utrudile. Komaj se je za trenutek usedel v svoj zlati naslonjač, že ga je premagal spanec. Saj ni čudno. V nebesih imam strašno veliko dela, kadar se sv. Miklavž odpravlja na zemljo. Kaj pa mislite, preden pripravimo toliko darov, kolikor je otrok sveta! In za vse to moram skrbeti jaz, ubogi Serafinček.

(V daljavi je slišati smeh angelcev, ki se lovijo po oblakih).

SERAFINČEK: Sv. Miklavž me je določil za svojega zakladnika. Dela imam čez glavo, drugi angelski drobiž pa se drsa po oblakih in lovi po zvezdah. (Kerubinček, Kodrolašček in Celestinček se nagajivo pripode čez oblake in kličejo)

VSI TRIJE: Pozdravljen, Serafinček!

KERUBINČEK: Ali si nas klical?

SERAFINČEK: Nikar tako ne kričite, da ne zbudite sv. Petra. Ubogi stareček je komaj za trenutek zadremal. Tako zelo je utrujen.

KODRAVČEK: Ah, ubogi!

KERUBINČEK: Saj res spi.

CELESTINČEK: O, spi!

KODROLAŠČEK: In se guglje v svojem naslonjaču.

CELESTINČEK: In smrči. (angelci se poredno zasmejejo)

SERAFINČEK: Pst! Le zbudite ga! Potem se bo ujezil - o tromba jerihonska! In čof! jo boš dobil po glavi s tistim velikim zlatim ključem, s katerim odpira rajske duri.

KERUBINČEK: Hm, kdo ga bo čakal? Preden pokliče svoje jerihonsko trombo na pomoč, sem jaz že davno skrit za desetimi oblaki.

KODROLAŠČEK: No, saj ni tako hud.

KERUBINČEK: To je le prvi trenutek. Potem pa se nasmehne in ti da sladkorček.

KODROLAŠČEK: Res je. Ko sem jo zadnjič dobil po glavi, sem se tako drl, da mi je dal kar dva.

SERAFINČEK: Uf, kakšni ste, same norčije vam rojijo po glavi. Na resno delo pa nič ne pomislite. Ali je vse pripravljeno za Miklavžev odhod?

VSI TRIJE: Jooooj!

KERUBINČEK: Jaz sem čisto pozabil

KODROLAŠČEK: Jaz tudi.

KERUBINČEK: Sveti Miklavž mi je naročil naj skočim v Gorico še po zadnja pisemca, ki so mu jih poslali otroci.

SERAFINČEK: No, Kerubinček, ti si pa res marljiv poštarček.

KODROLAŠČEK: In jaz nisem še nič napisal v zlato knjigo o goriških otrocih.

SERAFINČEK: Da, da. Kodrolašček, ti si pa še zglednejši pisarček.

KERUBINČEK: Kodrolašček, hitro poletiva na zvezdico Danico; od tam se Gorica najlepše vidi.

KODROLAŠČEK: Da, pohitiva. Pa na daljnogled ne pozabi, Kerubinček.

CELESTINČEK: Jaz pojdem z vama.

(angelci iz ozadja prihajajo na oder, se lovijo, nagajajo Krišpinu in spet izginjajo (sv. Peter se prebudi))

SV. PETER: Tu je zmešnjava babilonska, še hujša ko v peklu. In ti, ubogi Peter še na stara leta po nebesih tekaj kakor veter. No, hvala Bogu! Nebeški sem živžav pregnal, zdaj lahko v miru bom zaspal. (sv. Peter spet zadremlje).

KRIŠPIN: In to naj bodo angelčki? Rečem ti? Paglavček, še enkrat naj se mi prikažejo, pa jih namažem s tem črnim mazilom po obrazu (pokaže škatlo). Glej ga tu! Dovolj ga bo za najhujše razgrajače. Potem pa naj gredo v pekel, naravnost k Luciferju.

PAGLAVČEK: No no, mojster Krišpin, nikar! Saj niso hudobni, le poredni so, strašno poredni in živi kot srebro.

KRIŠPIN: Seveda, ti jih vedno braniš. Si pozabil, kako so tiše včeraj žebeljčke pribili na stolček, žebeljčke z glavico navzdol, se razume. Javkal in tekal si po nebesih, oni pa so se smejali.

PAGLAVČEK: Vem, pa sem jim že odpustil. Nekaj morajo delati, ubožci.

KRIŠPIN: Da da, ubožci. Pst! Nekdo razbija po vratih. Spet duša, ki je zgrešila pot.

SV. PETER: (se zbudi) O, tromba jerihonska! Katera strela gromska že spet razbija po nebeških durih? Saj pravim, če me le pustijo pet minut pri miru. (ves hud odide odpirat nebeška vrata)

SV. PETER: Tak slišiš, grešna duša, nikar tako ne rogovili, sicer ne bomo te v raj spustili! - Kdo je?

ROGATEC: Jaz!

SV. PETER: Kdo jaz?

ROGATEC: Jaaz! Jaz sem jaz! Drugače ti povedati ne vem.

SV. PETER: Če ne poveš, nebes ti ne odprem.

ROGATEC: Jaz sem jaz in nisem ti! In ti nisi jaz in jaz nisem on, in ti nisi ti in...

SV. PETER: O tromba jerihonska! Neumno gobezdalo! Boš povedal hitro, kdo si ti? Hm, kak po žveplu tu smrdi. Dokler imena tvojega ne zvem, zlatih vrat ti ne odprem. Tromba jerihonska!

ROGATEC: Brrr, hehehe! Pa sem ga ujezil. Sv. Peter! Jaz sem Luciferjev bratec. Ime mi je Rogatec.

SV. PETER:

O sodrga peklenska. Kaj iščeš po nebeških dvorih? Tu prostora zate ni. Tvoj dom je tam, kjer ogenj večni plameni. Jaz ti ne odprem!

ROGATEC: To zdavnaj vse že vem. A mene, Lucifer, peklenski poglavar, poslal je sem s to črno knjigo. Noter paglavce poredne je zasačil, da Miklavž jim bo prinesel figo. - No, bom še dolgo zunaj stal? Tu je mraz, še nahoden bom postal.

SV. PETER: O, jerihonska tromba! To je hujše ko atomska bomba! Zdaj sem se spomnil, da Miklavž ima svoj god in odpravlja se od tod. Danes odpotuje med zemljane. Najprej obiskal bo Goričane.

ROGATEC: O Lucifer in vsi peklenski škrati! Ali bom še dolgo stal pred vrati?

SV. PETER: O tromba jerihonska! Zdaj pa na Rogatca sem pozabil. (odklene nebeška vrata)

SV. PETER: Na, hitro smukni mi v nebesa. Zdaj sem domislil se nečesa. Jutri škof Miklavž goduje, zato nocoj vse otroke pridne obdaruje!

ROGATEC: Saj zato sem vam prinesel črne bukve. Noter je Lucifer zapisal vse poredneže, razgrajače, pretepače, vse lenuhe in potepuhe in vse tiste, ki se v šoli nič ne učijo. Vsi ti dobijo, je dejalo naše peklensko veličastvo Lucifer, samo korobač ali leskovko ali v najboljšem primeru jih zbašemo v koš in odnesemo s seboj.

SV. PETER: Že dobro, že dobro, Rogatec. Zdaj mi hitro steci čez oblake. Tam v sosednji dvorani je sv. Miklavž. Z angelci pripravlja darila. Njemu nesi knjigo.

ROGATEC: Brrrr, že tečem! (Rogatec peklensko zažvižga in odhiti)

SV. PETER: O, ti moja siva glava! Da sem mogel tako pozabiti na našega svetnika. Hitro hitro, pripraviti moram še Miklavževo mitro, pa tople kožuščke za naše angelce, da se mi na zemlji ne prehladijo. Oh, koliko dela, gromozanskega dela. O, tromba jerihonska! Mojster Krišpin, so čevljički že pripravljeni? Veš, angelci bodo v vsak čas odpotovali na zemljo.

KRIŠPIN: Brez skrbi, sv. Peter. Ravnokar sva končala. Paglavček, pridi pa na čevljičke ne pozabi.

PAGLAVČEK. Ne bom, mojster.

OBA: Lahko noč, sv. Peter!

SV. PETER: O, tromba jerihonska, koliko dela! Pa angelce moram poklicati, da jim povem, da morajo odpotovati na zemljo. (sv. Peter pozvoni z velikim zvoncem) Angelci! Angelci! (angelčki -vsi - pritečejo od vseh strani)

CELESTINČEK: Smo že tukaj, sv. Peter.

SERAFINČEK: Kaj se je zgodilo?

KODROLAŠČEK: Zakaj tako močno je zvonilo?

SV. PETER: Pst! Tiho, tiho, angelci in posluh! (nekateri angelčki klepetajo med sabo) Pst! O, tromba jerihonska! Kaj sem rekel? Mirrr! Kdor ne uboga, jih dobi s ključem po glavi. (angelci se poredno zasmejejo)

SV. PETER: Torej. Dobro me poslušajte, zlati angelci. Povedati vam moram zelo važno novico. Jutri namreč... (nekateri angelci spet klepetajo) Mrrr! Ali bo mir, ali ne? Jerihonska tromba, saj bom počil od jeze! Torej jutri, dragi angelci, je...

ANGELI: God sv. Miklavža.

SV. PETER: O, tromba jerihonska! Kdo vam je pa to povedal?

SERAFINČEK: Sv. Peter, mi smo že vse darove pripravili.

KERUBINČEK: Jaz, poštarček, sem prebral že vsa pisma.

KODROLAŠČEK: In jaz, pisarček, sem že vse napisal v Miklavževo zlato knjigo.

SV. PETER: Ni mogoče. Vse ste že pripravili.

SERAFINČEK: Da, da, sv. Peter. Vse je že pripravljeno in tudi naloženo na Miklavževo letalo.

SV. PETER: Kaj? Z letalom se bo peljal sv. Miklavž? S tistim zlomkom, ki tako nemarno ropota in gre kot blisk?

VSI: Da da, s tistim.

SV. PETER: Nak! Jaz se že ne bi peljal. Bolje je bilo včasih, ko smo se še s kočijo vozili okrog. Je bilo vsaj varno. O, tromba jerihonska, kaj sem pozabil?

VSI: Kaj? Kaj? Kaj pa?

SV. PETER: Ojoj, prejoj! Na Gorico sem po zabil. Saj še pošte nismo dobili od goriških otrok in v knjigo jih nismo vpisali, če so bili pridni ali ne.

KODROLAŠČEK: Kar brez skrbi, sv. Peter. To sva že midva s Kerubinčkom opravila. Komaj pred nekaj minutami sva se vrnila iz Gorice. Tudi Celestinček nam je pomagal.

SV. PETER: No, hvala bodi večnemu Bogu. Enkrat ste bili pa res pridni, moji mali nebeščani. Zdaj, ko smo vseh skrbi rešeni, pa gremo pred Miklavževo okno in mu napravimo podokonico, preden se odpelje na zemljo.

VSI: Da, da, pojdimo!

KERUBINČEK: Sv. Miklavž bo tako vesel. (angelci odidejo na sosednji oblak, v katerem je veliko zlato okno)

SV. PETER: Kar hitro se postavite sem pod okno. Psst, da nas ne bo že naprej slišal! In zdaj zapojte! Jaz bom pa digi... dere... digi...

VSI: Di-ri-gi-ral. Dirigiral.

SV. PETER: Da, dirigiral. Pazite! Ko vam dam znak z roko, pričnite. Ena, dva, tri!

ANGELCI: (pojejo)
Mi angelci smo mali,
nas Bogec rad ima,
kaj žalost je, ne vemo,
za bol nihče ne zna.
Svilena nam je krila

pripela božja moč,
da nosijo povelja
do revnih zemskih koč.

(Ko angelci odpojejo, se zlato okno odpre in ven pogleda sv. Miklavž)

SV. MIKLAVŽ: O, moji zlati angelci! Kakšno veselo presenečenje ste mi pripravili. Pristrčna hvala!

SV. PETER: Dragi sveti Miklavž! V imenu vseh nebes in vseta tega angelskega drobiža ti voščim vse najboljše k tvojemu godu.

ANGELI: Vse najboljše, sv. Miklavž, vse najboljše!

SV. MIKLAVŽ: Hvala ti, sveti Peter, in vam, mali nebeščani, za prelepo petje in pristrčna voščila! Zdaj pa, moj mali spremljevalci, hitro na pot. Čas hiti in na zemlji me pridni otroci že nestržno pričakujejo.

SERAFINČEK: Že gremo, sv. Miklavž, že gremo!

ANGELCI: Že hitimo! Na zemljo, med pridne otroke. Pojdimos! Hitro!

(gredo v ozadje)

SV. MIKLAVŽ: Sv. Peter, ti pa nam ta čas skrbno varuj nebeške dvore. (Odide v ozadje)

SV. PETER: Brez skrbi, sv. Miklavž. Pa srečno pot!

(zadnja zavesa se zapre in zakrije angele in sv. Miklavža; na odru ostane sv. Peter sam)

SV. PETER: No, pa bodo otroci spet veseli. O, tromba jerihonska, čisto sem pozabil, saj moram vendar telefonirati v katoliški dom v Gorico, da je sv. Miklavž že odpotoval! (gre in telefonira)

SV. PETER: Halo halo, ali je tam mesto Gorica? Tukaj nebeško kraljestvo. Govori nebeški ključar in vratar sv. Peter. Ste razumeli?... Dobro poslušajte! Pravkar se je z vsem svojim spremstvom odpeljal sv. Miklavž iz nebes. Da... da... Kot smo vam že sporočili, bo najprej obiskal vašo prelepo Gorico. Kako? Da je že prepoln otroških glav, pravite? Lepo lepo, to se spodobi. Pa tudi za Goričane je Miklavžev prihod velika čast. Le glejte, da mu pripravite dostojen sprejem! Opozarjam vas, da bo v nekaj minutah tam, kajti odpeljal se je s svojim najnovejšim letalom na raketni pogon... Strašno, vam pravim, gre kot strela... Kako?... Po pravici povedano, veste, jaz bi se ne upal jadrati z njim po zraku. O, tromba jerihonska, čas me kliče dugam. Prejmite naše najpristrčnejše pozdrave... Kako, prosim? Ah, seveda, seveda, vse bom pozdravil... Vnovič pozdravljeni! Ne bom vas več zadrževal. Sv: Miklavž bo vsak čas tam! (Sv. Peter gre za zaveso, za katero so izginili angeli, oder ostane odprt; glasba, v dvorano vstopijo angeli, nato sv. Miklavž, takoj za njim nosita Kodrolašček in Rogatec zlato in črno knjigo; za njima pridejo parklji).

K O N E C